

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Εντός Δραχ. 22.
Εξωτερικῶς 12.
Εκτός 25.

Διὰ τὰς Διατριβὰς τὸν τίτλ. λ. 25
Διὰ τὰ Δικαστικὰ τὸν τίτλ. λ. 15
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις . . . Δρ. 6

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τῆ 3 Μαΐου 1858

Τὸ ἄδικον οὐκ εὐλογεῖται.

Ἀησιοειδόντες ἐνίοτε παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ πράξεων ὑπουργικῶν, οὐδέποτε ἐραντάσθημεν οὔτε προσωπικὰ συμφέροντα νὰ περιποιηθῶμεν, οὔτε τὴν Κυβέρνησιν ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε νὰ διασῶμεν, ἀποδίδοντες εἰς τοὺς συγχροτοῦντας αὐτὴν σκοποὺς ἀντεθνικούς, ἢ ἔλλειψιν ἰκανότητος περὶ τὴν διοικητικὴν τῆς πολιτείας. Ἐκτιμώντες δὲ κατ' ἀξίαν τὴν θέσιν ἡμῶν, καὶ ἐμμένοντες εἰς τὰ ὅρια Ἐπαρχιακοῦ τύπου, ἐνασχολούμεθα πρό πάντων εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν καθ' ἡμᾶς Ἐπαρχιακῶν καὶ τοπικῶν ζητημάτων, ἐπεκτείνοντες τὰς παρατηρήσεις ἡμῶν ἐπὶ τὰ γενικώτερα, ὡς αἰτίας ἢ ἐκφράσεις τῆς ἐπαρχιακῆς γνώμης, καὶ ἰδίως τῆς πόλεως, ἐν ἣ γράφομεν, ἔχει ἐπιρροὴν τινα εἰς τὴν τῶν γενικῶν βουλήσεων, καὶ ὡς τοιαύτη πρέπει ν' ἀκουσθῆ καὶ νὰ ἐκτιμηθῆ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκ τοιαύτης ὁρμώμενοι καὶ σήμερον ἀρχῆς καίτην κρίσιν τοῦ ἡμετέρου κοινῶ ἐξηγοῦντες, θελοῦμεν ἐκθέσειν παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ οὐρῶν τῶν ὀρφανῶν θυγατέρων τῶν ἀγωνιστῶν Νόμου.

Ὁμόφωνος ἐπεδοκίμασεν ὅτε τῆς Πρωτενοῦσης καὶ ὁ Ἐπαρχιακὸς τύπος τὴν ἀγαθὴν προαίρεσιν τοῦ παρόντος ὑπουργείου ὅτε ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχέδιον, ὡς ἐκπλήρωσις θεωρηθέν τῶν κατὰ καιροὺς ὑπὸ πασῶν τῶν Ἐθνικῶν συνελευσέων ψηφισθέντων, καὶ ὡς δικαιοτάτη ἀμοιβὴ τῶν ὑπὲρ Πίσσεως καὶ Πατρίδος ἀγωνισαμένων, καὶ προθύμως θυσιασάντων τὰς περιουσίας καὶ τὰ σώματα αὐτῶν, τὰς δὲ γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα καταλιπόντων ἔρημα πάσης προστασίας, καὶ τὰ πλείστα στερούμενα καὶ αὐτῶν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων. Εἶναι ἀναντιρρήτον, ὅτι ἡ γενναία καρδιά τοῦ Σ. ἡμῶν Ἀνακτοῦ ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων, καὶ ἐκ τῶν ἰδίων πολλῶν, ἐσπέυσεν εἰς πρόχειρον βοήθειαν τῶν περὶ ὀρφανῶν τέκνων τῶν ἀγωνιστῶν καὶ γενομένης δὲ τῆς μεταπολιτεύσεως τοῦ 1843, τὸ Ἔθνος συνελθὼν πρὸς κατάρτυσιν τοῦ νέου πολιτεύματος, ἐμνήσθη καὶ αὐθις τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀγωνιστῶν, ψηφίσαντες περὶ αὐτῶν τὰ εἰκότα. Ἀλλ' ἔκτοτε, πλὴν τῆς ὑπὸ τοῦ Κωλέτου διορισθείσης γελόιας Ἐπιτροπῆς (καὶ ὀνομαζόμεν τὴν ἐπιτροπὴν ἐκείνην γελόιαν οὐχὶ διὰ τὰ συγχροτοῦντα αὐτὴν ἀξιοτίμα πρόσωπα ἀλλὰ διὰ τὴν πολυμελῆ αὐτῆς σύνθεσιν, ἥτις ἦτο αὐτόχρημα proutre aux yeux) οὐδὲν ἄλλο εἶχεν ἐνεργηθῆ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν Ἐθνικῶν ἀποφάσεων, πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου καθήκοντος. Δικαίως ἄρα ἐπληρώθη παρὰ πάντων τὸ ἐνεστώσ ὑπουργεῖον διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ συνταχθῆν καὶ ὑποβληθῆν εἰς τὰς Βουλὰς Νομοσχέδιον.

Ἄλλ' ὅσον εἶναι δικαίος ὁ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀποδοθεὶς ἐπαῖνος διὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, τοσούτω δικαία εἶναι καὶ ἡ ἐπελοῦσα κατάκρισις διὰ τὴν εὐτέλειαν τῆς χρηρηγηθείσης περιθάλψεως εἰς χήρας σημαντικῶν ἀνδρῶν, εὐλόγως δυναμένης νὰ θεωρηθῆσι ὡς ἐμπαιγμὸν τὴν προσφερομένην αὐταῖς περιθάλψιν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν παραλείψιν πολλῶν χηρῶν καὶ τέκνων ἀγωνιστῶν, δικαιουμένων νὰ τυχῶσι τῆς περιθάλψεως τῆς Κυβερνήσεως οὐχ ἥτις τῶν ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ περιληφθέντων. Ἡλίπιστο εὐλόγως, ὅτι ἡ

Βουλὴ ἤθελε τροποποιῆσιν τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, ἐπεκτείνουσα τὸ εὐεργέτημα. καὶ εἰς τὰς παραλείψεις ὅπως δῆποτε οἰκογενείας ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν ἀνωφελῆς ἀπέβη καὶ ἡ ἐλπίς αὐτῆ. Εἰς μάτην ὁ γενναῖος στρατηγὸς Θ. Γρίβας ὑψωσε τὴν στεντόρειον αὐτοῦ φωνήν, καὶ κατέδειξε τὸ γινόμενον ἄδικον εἰς πολλὰς οἰκογενείας μεγάλων ἀγωνιστῶν, ὧν ἐκήρυξε τὰ ὀνόματα. Εἰς μάτην ὁ ἀξιοτίμος Βουλευτὴς Ἑρμιονίδος Κ. Ζέρβας καὶ ἄλλοι μετ' αὐτοῦ ὑπεστήριξαν τὴν προτασιν τοῦ στρατηγοῦ Θ. Γρίβα. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ Νομοσχέδιον, ὡς εἶχε, καταλιπούσα ἠδικημένας πολλὰς οἰκογενείας ἀγωνιστῶν.

Μίαν τῶν οἰκογενειῶν τούτων τῶν ὑπὸ τοῦ Κυρίου Γρίβα ὀνομασθειῶν, ἔχοντες πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, τὴν τοῦ πρώτου πυρπολιστοῦ Δημητρίου Παππανικολῆ, καθῆκον ἡμῶν νομίζομεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν κοινῶς ἐξηγηθείσαν ἐνταῦθα λύπην διὰ τὸ γινόμενον εἰς αὐτὴν ἄδικον. Τὶς ὑπῆρξεν ὁ Δημήτριος Παππανικολῆς εἰς ἡμᾶς δὲν ἀνήκει νὰ παραστήσωμεν ἥδη. Ἡ ἱστορία ἀνεγράφεν αὐτὸν ἐν τοῖς πρώτοις τῆς Πατρίδος προμάχαις, καὶ τὰ κτερόματά αὐτοῦ εἶναι γνωστὰ καὶ εἰς τὸν ἐσχάτον τῶν Ἑλλήνων. Εἰς ἡμᾶς ἀνήκει νὰ εἰπώμεν, ὅτι ὁ ἐνδοξὸς οὗτος Ἑλληὴν ἀπιδιώτας πρὸ τριῶν ἐτῶν ἀμπτύχως, κατέλιπε χήραν σύζυγον καὶ πέντε ὀρφανὰ, τὰ μὲν τρία ἄρρενα, τὰ δὲ δύο θήλια. Ὁ θάνατος τοῦ μακαρίτου Παππανικολῆ δὲν ὑπῆρξε τὸ μόνον τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ δυστύχημα πρὸς ἀπαρμύθητον αὐτῆς λύπην μόνον τὰ δύο αὐτοῦ τέκνα ὑπάρχουσιν ὑγιῆ, ὁ υἱὸς Κωνσταντῖνος καὶ ἡ θυγάτηρ Ἀγγελικῶ, τὰ δὲ λοιπὰ τρία βεβλαμμένα φύτι καὶ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν, ὁ εἰς μάλιστα ἐκ τῶν υἱῶν, κωφὸς καὶ ἀναυδὸς, εἶναι ἐκ προσηκῆς ζῶτα καὶ ἀπαρμύθητος λύπη εἰς τὴν ἐνδοξὸν ταύτην οἰκογένειαν. Καὶ ὅμως ἡ ταύτης οἰκογένεια ἐκτός τῆς πενιχρᾶς συντάξεως τῶν 80 Δραχμῶν, οὐδεμίαν ἄλλαν ἐτυχε περιθάλψεως ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως. Δὲν ἦτι, λοιπὸν δικαίον νὰ συμπεριληφθῆ ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ Δημ. Παππανικολῆ, καὶ νὰ προικοδοτηθῆ ἀναλόγως τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

Ἀλλὰ θελοῦσιν ἴσως εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἔπρεπε νὰ προικοδοτηθῶσιν αἱ ἀγαμοὶ θυγατέρες τῶν ἀγωνιστῶν, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ ἐγγαμοὶ ἢ δὲ θυγάτηρ τοῦ Παππανικολῆ, καὶ εἴ τις ἄλλη τοιαύτη, ὡς ὑπανδρευθεῖσα ἤδη, δὲν ἔπρεπε νὰ συμπεριληφθῆ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Ἔθνους προικιζόμενας. Παράδοξος τῆ ἀληθεία δικαιολογία! Ἀπώλεσαν λοιπὸν πᾶν δικαίωμα αἱ ὑπανδρευόμεναι πτωχαὶ θυγατέρες τῶν ἀγωνιστῶν; Καὶ ἔπρεπε νὰ περιμένωσι πρότερον νὰ προικοδοτηθῶσι, διὰ νὰ ἐλθῶσιν ἔπειτα εἰς γάμον; Ἀλλὰ τότε αἱ πλείστα ἐξ αὐτῶν ἤθελον κατανητέναι εἰς ἐσχάτον γῆρας ἀγαμοὶ καὶ ἀπροστάτεοι: διότι οὐδεμίαν ἠδύνατο νὰ γινώσκῃ, πότε ἐμελλε νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἰδέα τῆς προικοδοτήσεως αὐτῶν. Ὑπανδρευόμεναι λοιπὸν ὅσαι ἐξ αὐτῶν συνέβαινε νὰ ὑπανδρευθῶσιν ἔφερον ὡς προικὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ λάθῶσι μίαν ἡμέραν ὅτι δικαιοματικῶς ἀνήκει εἰς αὐτάς. Καὶ ἐπειδὴ κατὰ δυστυχίαν ὁ γάμος καθήτησε παρ' ἡμῖν ἐμπόριον, οἱ δὲ εὐποροῦντες, ἢ ἄλλως σεμνυόμενοι ἐπὶ τιμῇ ἰκανότητι, δὲν νυμφεύονται ἐπιζητῆς ἐλπίσιν, ἀλλ' ἐκθέτουσιν ἑαυτοὺς εἰς ἐντιμὸν πλειστηριασμὸν, οὗτινος ἡ κατακύρωσις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, ἐπόμενον εἶναι καὶ αἱ ὀρφανὰ θυγατέρες τῶν ἀγωνιστῶν, ὅσαι ἐξεδόθησαν ἤδη ὑπὸ τῶν μητέρων αὐτῶν, νὰ μὴ ἐπέτυχον ἀνδρῶν εὐπορούντων, καὶ δυναμένων εἰς ἰδίῳ νὰ συντηρήσωσιν αὐτάς καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν γεννησόμενα τέκνα. Ὄπτε τὸ δυστύχημα αὐτῶν ἐδιπλασιάθη, οὕτως εἶπε, διὰ

τοῦ γάμου διότι οὐ μόνον τὴν νεότητά αὐτῶν διήλθον ἐν ἀπορίᾳ καὶ παντοίαις στερήσεσιν, ἀλλὰ καὶ μητέρες γενόμεναι βλέπουσι τὰ τέκνα αὐτῶν δυστυχῆ, καὶ κατατήκονται ἀμηχανοῦσαι νὰ θρέψωσι καὶ αναθρέψωσιν αὐτά. Εἶναι δικαίον, εἶναι συμφέρον εἰς τὴν Ἐθνικὴν τιμὴν καὶ ἀξιοπρέπειαν νὰ περιέρχωνται εἰς τοιαύτην ἀμηχανίαν τὰ τέκνα τῶν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος θυσιασάντων τὴν περιουσίαν καὶ τὰ σώματα αὐτῶν;

Οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι αἱ ἐνδοξοὶ τῶν ἀγωνιστῶν χῆραι, ὅσαι ἐξέδοντο τὰς ἑαυτῶν θυγατέρας, ἐν αἷς καὶ ἡ σεβασμία χήρα τοῦ μακαρίτου Δημ. Παππανικολῆ, προσήνεγκον εἰς τοὺς γαμβροὺς αὐτῶν ὡς προικὰ τὸ δικαίωμα, ὅπερ εἶχον, νὰ προικοδοτηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἔθνους διότι οὐτε αἱ κατὰ τὸν ἀγῶνα Ἐθνικαὶ συνελεύσεις, οὔτε ἡ τελευταία ἐν Ἀθῆναις συγκροτηθεῖσα, περιώρισαν τὴν περὶ τῶν τειοῦτων ὀρφανῶν πρόνοιαν εἰς μόναν τὰς ἀγάμους θυγατέρας, ἀλλὰ γενικῶς ὑπὲρ τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τέκνων ἐψηφίσαντο, καὶ ἐπέβαλον εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ χρέος τοῦ νὰ ἐπιμεληθῆ αὐτῶν κατὰ τὸ δίκαιον. Ὄφεικε λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις πάντων τῶν τοιούτων ὀρφανῶν νὰ ἐπιμεληθῆ, καὶ νὰ καταστήσῃ γενικὴν τὴν εὐεργεσίαν αὐτῆς, ὅπως ἀποφύγῃ δίκαια παράπονα καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις δι' ὀφειουσῶν λόγους περιώρισεν τὴν εὐεργεσίαν αὐτῆς εἰς τινὰς μόνον ἀγάμους θυγατέρας ἀγωνιστῶν, ἐπρεπεν ἡ Βουλὴ (τοῦτο τοῦλάχιστον ἠελπίετο παρὰ πάντων) νὰ συμπεριλάβῃ εἰς τὸ Νομοσχέδιον ὅλας τὰς ἐχούσας δικαίωμα οἰκογενείας, καὶ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν πατριωτικὴν φωνὴν τοῦ στρατηγοῦ Κυρίου Γρίβα, καὶ τῶν ἄλλων Βουλευτῶν, ὅσοι σεβόμενοι τὴν ἀνδραγαθίαν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἐπεκαλέσθησαν τὴν προσοχὴν αὐτῆς εἰς τὸ οὐσιωδέστατον τοῦτο ἀντικείμενον. Ἐάν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου ἐκείνου αἱ ψυχαὶ τῶν ἀθανάτων ἀνδρῶν, ὧν αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ ἤξιοντο περιθάλψεως τινος, ἠγάλλοντο ἐν οὐρανῷ, ἀναντιρρήτως τὴν ἀγαλλίασιν ταύτην περιέστελλεν ἡ συναίσθησις τοῦ ὅτι ἐβλεπον ἄδικουμένας τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, τῶν διὰ τὴν ἀδικίαν ταύτην διαμαρτυρουμένων ἐνώπιον τοῦ ἀδεκῆστου κριτοῦ.

Ἄς ἐλπίζωμεν λοιπὸν, ὅτι οἱ Κύριοι ὑπουργοὶ δικαιοτέρως σκεπτόμενοι θελοῦσιν ἀποδώσειν δικαιοσύνην εἰς τὰς ἀδικηθείσας οἰκογενείας, καὶ θελοῦσιν ἐπεκτείνειν τὴν Ἐθνικὴν ἀμοιβὴν εἰς πάσας τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀγωνιστῶν, ὅσα δικαιούνται νὰ προικοδοτηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἔθνους, ὅπως ἀξιοθῶσιν τῆς κοινῆς εὐγνωμοσύνης, καὶ δείξωσι διὰ πραγμάτων, ὅτι ἐλαβον ὑπὲρ αὐτῶν πλείονα πρόνοιαν, ἢ οἱ προκάτοχοι αὐτῶν, ὡς προέθετο νὰ ὑποδείξῃ ἐν τῇ Βουλῇ ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐάν ἐν τοιαύτῳ πνεύματι περὶ τούτου σκεφθῶσι, θελοῦσι λάβειν ὑπ' ὄψιν πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τὰς ἀναφορὰς τῆς χήρας καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου Παππανικολῆ, καὶ θελοῦσι φημῶσι τὰ στόματα τῶν εὐλόγως σήμερον λεγόντων, ὅτι οἱ Παρριανοὶ ἀδικοῦνται, ὡς εἰς κακὸν εὐρισκόμενοι ζῶδιον.

Πρὸς τὸν Κύριον Π. Ἀντωνιάδην
Διευθυντὴν τοῦ ἐμπορικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου
Ἐρμουπόλεως.

Κύριε!

Καθῆκον μου θεωρῶ δημοσίως ὑμᾶς νὰ εὐχαριστήσω διὰ τὴν ὁποίαν ὑπὲρ τοῦ Παῖδαγωγικοῦ μου

(Συνέχεια της αγορεύσεως του Κ. Κασσιμάτη εις την δίκην του Κ. Γρηγορίου Στεφάνου)

διευθύνων γινώσκει ξένην τινά γλώσσαν εκ των διδασκομένων εν τῷ Σχολείῳ; Οχι — Γινώσκει τοιλάχιστον αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν, ἣς ἐπαγγέλλεται Καθηγητής; Οχι... Τοιοῦτον λοιπὸν ἔχων Σχολεῖον ὁ Κ. Παναγιώτης Ἀντωνιάδης, καὶ διαπέμπων πανταχοῦ Κανονισμοὺς καὶ Προγράμματα, πομπῶδη, περιέχοντι πολλὰ καὶ παντοῖα μωθήματα, πολλὰ καὶ καλὰ Καθηγητῶν ὀνόματα, οἵτινες δὲν ὑπάρχουσι πραγματικῶς ἐν τῷ Σχολείῳ αὐτοῦ, ἀπατᾷ ἢ ὀχι; ἢ δὲ ἀπάτη αὐτὴ δὲν εἶναι ἀδίκην προβλεπόμενον καὶ τιμωρούμενον ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου; Τοῦτο βέβαιον πολὺ κάλλιον ἡμῶν γινώσκει, ὡς Νομικός, ὁ συντάκτης τοῦ Τηλεγράφου. Ὅτι λοιπὸν εἶπεν ὁ Ἀστὴρ περὶ τοῦ Σχολεῖου τοῦ Ἀντωνιάδου δὲν εἶναι πικρὰ λοιδορία, ἀλλὰ πικρὰ ἀλήθεια, κατηγορία, ὡς ὀρίζει αὐτὴν ὁ Δημοσθένης, ἀδικήματα ἔχοντα, ὧν ἔντοκος νόμοις εἰσὶν αἱ τιμωρίαι. Ἐὰν ὁ Κ. Παναγιώτης Ἀντωνιάδης ἀνεκάλει τὸν Κανονισμὸν τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου του, ἀφοῦ περιέττειλεν αὐτὸ εἰς ἀπλοῦν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, ἤθελεν ἔχειν τὸ δίκαιον θάρρος νὰ καυχᾶται ὡς τίμιος ἄνθρωπος, προσφέρων ὅ,τι ἔχει, καὶ διδάσκων ὅ,τι γινώσκει. Ἐνόσω ὅμως ἐκτός μεν τῆς Ἑρμοπολεως προσφέρει διὰ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Σχολεῖου του Ἑμπορικὰ δίκαια καὶ Διπλογραφίας καὶ Μαθηματικά, καὶ Λατινικὰ καὶ Γερμανικὰ, καὶ ὀνόματα πολλῶν καὶ μεγάλων Καθηγητῶν, ἐν Ἑρμοπόλει δὲ διατρεῖ ἀπλοῦν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, περιέχον ὀλίγους τινὰς διδασκάλους, ἡμεῖς δὲν θέλομεν παύσει νὰ στηλιτεύωμεν τὴν πρός βλάβην τῶν ὁμογενῶν ἐνεργουμένην ταύτην ἀπάτην, καὶ νὰ ἐπικαλώμεθα τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἣτις συγκατηγορεῖται μετ' αὐτοῦ, ὡς ἐπιτρέπουσα τοιαύτην κατήλευσιν τοῦ ἱερωτέρου τῶν ἐπιτηγελμάτων. Ὁ δὲ Κύριος συντάκτης τοῦ Τηλεγράφου εἶναι κύριος νὰ γράφῃ ὅ,τι ἀν θέλῃ, ἀφοῦ ὁ τρόπος οὗτος τοῦ γράφειν θεωρεῖται ὑπ' αὐτοῦ ὁ ἀρκούντων εἰς εὐτυνεϊδίτητον καὶ ἀνεξάρτητον δημοσιογράφον. Ὁ Βότμος ὅμως ἄλλως κρίνει περὶ τῶν οὕτω γραφομένων, διότι τὰ πράγματα δὲν συμφωνοῦσι πρὸς τοῦ λόγους.

Ἰπὸ διπλῆν μορφήν ἐπαρουσιάσθη κατ' αὐτὰς εἰς τὸ κοινὸν ὁ Κ. Παναγιώτης Ἀντωνιάδης, ἐν μὲν τῇ Ἐνώσει ἐπισημῶς περιβεβλημένος δὲ πὸν ψευδῆ τίτλον αὐτοῦ « Διευθυντῆς τοῦ Ἑμπορικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου, » ἐν δὲ τῷ Τηλεγράφῳ τῶν Κυκλάδων ἐν bourgeois, τοῦτέστι γυμνὸς πάσης ἐπισημότητος, καὶ καθάρῳ; Παναγιώτης Ἀντωνιάδης. Δίκαιον εἶναι λοιπὸν καὶ διπλῆν νὰ λάβῃ ἀπάντησιν, τὴν μὲν ἐπίσημον παρὰ τοῦ Κυρίου Κρίστη, ὅστις ἀπαντᾷ πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ ἀληθείᾳ καὶ οὐχὶ ψευδεὶ αὐτὸν ἀξία, τὴν δὲ ἰδιωτικὴν καὶ πενιχρὰν παρὰ τοῦ Συντάκτου τοῦ Ἀστέρου, ὃν μνηστικῶς διὰ τῆς ὀλιγοτάχτου μὲν διατριβῆς αὐτοῦ, ἰκανῶς ὅμως νὰ μαρτυρήσῃ πρὸς τοὺς ἄλλοις τὴν μεγάλην αὐτοῦ σοφίαν. Λέγει, Κύριε Ἀντωνιάδη, ὅτι ἀδικεῖται; ὁ Συντάκτης τοῦ Ἀστέρου ἐκτερονόμει συκοφαντίας; καὶ ὕβρεις κατὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου σου. Ἀλλὰ δὲν ὀνομάζεις μίαν τοιλάχιστον συκοφαντίαν; δὲν ἀντιτάττει; καὶ μίαν τοιλάχιστον ἀλήθειαν, δεικνύουσαν τὸ ψευδὲς τῶν περὶ σοῦ καὶ τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου σου γραφομένων; Λέγει, ὅτι ὑπὸ φθόβῳ καὶ ἰδιωτικῶν ἐπισημῶν ὁ συντάκτης τοῦ Ἀστέρου γράφει κατὰ σοῦ καὶ τῶν τῶν. Ἀλλὰ δὲν λέγει, νὰ ζῆς, τί ἔχει; τὸ ἐπὶ ἔθρονον; τὸν πλοῦτον σου ἐφθόνων ὁ συντάκτης τοῦ Ἀστέρου, ἢ τὴν μεγάλην ἀρετὴν; ἢ τὴν ἐπίσημον θέσιν; θέλεις εἰπεῖν ἔτι, ὅτι ἐφθόνων τὴν σοφίαν σου. Κατὰ τοῦτο ἀνάγκη πᾶσα νὰ ὀμολογήσωμεν, ὅτι ὡς ἄνθρωπος καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἐπισημότητος νὰ γράφῃ μίαν Νεκρολογίαν κατὰ τὴν περιρρημον ἐξέστη, ἢ ἐν ἄρθρον κατὰ τὰ περιρρημα ἐκείνα τῆς Ἐνώσεως, ἐν οἷς ἐξυμνεῖται τὸ Ἐκπαιδευτηρίον σου δι' ἄλλα πολλὰ καὶ διὰ τὴν ἀνοσιγόνητον ἐκείνην σου γράψαν. Ἐπεθύμητε καὶ αὐτὸς ὁ κακομοῖρος νὰ γινώσκῃ ὀλίγα Γαλλικά, ὡςτε εἴαν ποτε ἐρωτηθῆ παρὰ τινος; ξένου, δεικνύοντος τὸ Β. Γυμνασίον, καὶ ἐρωτῶντος, τί κατὰ τὴν ἐκείνην εἶναι τοῦτο; καὶ ἀπαντᾷ Παρισινῶν τῆς φωνῆς εἶναι Γυμνασίον Βασιλικόν. Αἱ! καὶ διὰ τί ὁ ταλαίπωρος συντάκτης τοῦ Ἀστέρου νὰ μὴ ἀξιώσῃ καὶ αὐτὸς τοιαύτης πινὸς σοφίας; Μνηστικῶς, Κύριε Ἀντωνιάδη, τὸν συντάκτην τοῦ Ἀστέρου, ἀποκαλῶν αὐτὸν εἰρωνικῶς φιλοπάτρην δημοσιογράφον καὶ ἐνάρετον διδάσκαλον. Κατ' ἀμφοτέρω ὁ ὑπὸ σοῦ καταγεγραμμένος ἀπαντᾷ μετὰ θάρρους, ὅτι δὲν εἶθε κατὰ δυστηλίαν οὕτε ἀρκούντων οὕτε ἰκανῶς νὰ κρίνητε περὶ αὐτοῦ. Τὸ κοινὸν τῆς Ἑρμοπολεως καὶ ὁ ἐκτός αὐτῆς Κόσμος, κάλλιπτα ἐξετίμησε καὶ αὐτὸν ὡς Διδάκταλον καὶ δημοσιογράφον, καὶ τὴν ἑμετέρων Σοφολογικῶν καὶ Καθηγητῶν καὶ Διευθυντῶν Ἐκπαιδευτηρίου. Ὁ πῶς τὰ πράγματα λαλοῦντι, ἐκεῖ οἱ λόγοι εἶναι περιττοί; ὁ δὲ δημοσιᾶ ἐπὶ πολλὰ ἐστὶν ἀδίκως καὶ ἐκείνου ἔργα προβαλλόμενα εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἰκανότητος καὶ ἀρετῆς αὐτοῦ, καταφρονεῖ καὶ σοῦ τοῦ παιδαριώδους εἰρωνισμοῦ, καὶ τοῦ ἀξίου φίλου σου τὰς καθ' ἑβδόμηδα διωρεὰν δημοσιευόμενα; ὕβρεις κατὰ τοῦ ἔχθρου σου. Δὲν θέλει καταγραφῆ ὁ Κόσμος, Κ. Ἀντωνιάδη, οὐδὲ θέλομεν ἀμαυρωθῆ ὄλων τῶν ἀνθρώπων αἱ ὑπολήψεις, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἰσῶν τε καὶ γερόντων, διὰ νὰ στηριχθῶσιν ἐπὶ τοιοῦτων ἰσῶν ἐπιπέτων τὰ ὑμέτερα συμφέροντα. Ἐμμένετε, δὲν ἀν θέλητε, εἰς τὸ σύστημα ὑμῶν ἢ ἀλήθεια καὶ ἢ ἀρετῆ οὐδαμῶς τῆς γῆς οὐδέποτε ἐμετρήθη κατὰ τὸν πῆχυν τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων.

Ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων, Κύριε Ἀντωνιάδη, οὐδέποτε καταφρόνησε τῆς ἀληθείας; καὶ περὶ σοῦ ἄλλοτε εἶπεν, ὅτι προσέλαβες κελὸς; καὶ ἀξιολόγους Καθηγητὰς, καὶ εἶχες συμπληρώσει τὸ Ἐκπαιδευτηρίον σου. Ἄν ὅμως δὲν ἠδυνήθης νὰ διατρεῖς αὐτοῦ; καὶ ἀποβαλὼν ὅ,τι ὑπῆρχεν ἐν τῷ Σχολείῳ σου λόγους ἄξιον, ἐφ' ὃ καὶ σὺ ἐεμμένον, κατέ-

στησας αὐτὸ ἀπλοῦν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, τί σοι πταίει ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων; Ἐννοεῖς, ὅτι πρέπει νὰ σιωπᾷ, ἢ νὰ ψεύδεται πρὸς χάριν σου; Ἀρκεῖ δὲ ἡν αἰτεῖς, Κύριε Ἀντωνιάδη. Ζῆται λοιπὸν αὐτὴν ἀλλάχου; διότι ὁ Ἀστὴρ οὐδ' εἶ τοῖς δῶσε. Ὁ Ἀστὴρ θέλει λέγειν πάντοτε τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν; δὲ προτέχετε ἑαυτοῦ. Προτέχετε ὁμοίως, ὅταν γράφητε, καὶ περὶ τὴν χρῆσιν τοῦ οὐ καὶ μὴ; διότι εἶναι, Κύριε Καθηγητὰ, ἐντροπὴ νὰ ἀμωπᾶντες, ὀλίγας γράφοντες; γραμμᾶς, εἰς πράγματα κοινὰ καὶ τετριμμένα, γνωστὰ καὶ τῷ ἐλαχίστῳ τῶν μαθητῶν τοῦ Ἑλλην. Παιδαγωγείου. Ἀλλὰ περὶ τούτων καὶ τῶν τοιούτων ἄλλοτε; διότι κατὰ τὴν Ἰταλικὴν ῥῆσιν à voler parler di tutti quanti sarebbe il parlar lungo, e il tempo è breve. Ὁ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον Ἑλληνικῶς, Κύριε Ἀντωνιάδη. αὐτὸ μὲν περὶ τούτων λόγος μακρὸς, ὁ δὲ χρόνος βραχύς.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ

Τοῦ Βουλευτοῦ Γ. Α. Ναυίου, Εἰσηγητοῦ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διαδικασίας τῶν πλημμελημάτων τοῦ Τύπου.

« Ἰδομεν, Κύριοι, ἀφ' οὗ εἰρήνη τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ἐν ὠραῖον φαινόμενον κοινῆς μερίμνης ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἐλευθεριῶν μας. Ἀλλ' ἡκούσθη, ὅτι ἐξήτειτο ψήφισμα ὁμοῦ περὶ Τύπου, ἐδραμον δημοσιογράφοι καὶ ἄλλοι, ὅπως πληροφορηθῶσιν ὅποια ἦσαν αἱ δικταξίαι αὐτοῦ. Ἀξίειται μερίμνα περὶ τῆς ἡμῶν, διότι οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν, οὐδεὶς ἐκ τῶν διευθυνόντων τὴν κεντρικὴν Κυβέρνησιν, ἔχει σκοποῦς κατὰ τῆς νομίμου ἐλευθερίας τοῦ Τύπου. Τὸ Νομοσχέδιον δὲν ἀφορᾷ, Κύριοι, τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον τὴν δικδικασίαν τῶν δικῶν τῶν πλημμελημάτων τοῦ Τύπου καὶ τῶν πολιτικῶν πλημμελημάτων. Ἐλλειπεν ὁ νόμος οὗτος; ἀπὸ τῆς καθιερωτέως τοῦ Συντάγματος; καὶ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ προέκυψαν ὀλίγαι μὲν, ἀλλ' ἄτακτοι συγκρούσεις; τῆς Ἀστυνομικῆς ἐνεργείας; καὶ τῶν Ἐφημερίδων. Χρήσιμος ἄρα καὶ ἀναγκαστικός ὁ νόμος οὗτος. — Δὲν πιστεύω, ὅτι οὐδεὶς ἐπόθει τὴν ἀποχώρισιν τοῦ Τύπου ἀπὸ τῆς δίκης καὶ τοῦ νόμου. Ἡ κλονικὴ καὶ στερεὰ ἐλευθερία συνίσταται εἰς τὴν ὑπακοὴν πρὸς τοὺς νόμους; τῆς πατρίδος; εἰς τὸ ἀπειρον πρὸς αὐτοῦ; εἰς τὰ ἀναμνήσεις; τῆς ἐνδόξου ἀρχαιότητος; τῆς γῆς; ταύτης ἀπέδειξεν τὴν πολιτικὴν ταύτην ἀλήθειαν. Ἐκεῖ, περὶ τὴν Ἀκρόπολιν, τῶζεται ἐτι τὸ κενοτάριον τοῦ Σωκράτους. Ὁ Σωκράτης ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος, ὅστις ἐπαθε τὴν ἀδικωτέραν καὶ ἀνοσιωτέραν καταδίκην δι' ἐγκλήματα τοῦ λόγου. Ὁ Σωκράτης ἐγνώριζεν, ὅτι ἢ κατ' αὐτοῦ συκοφαντικὰ ἐπετύγγανε, καὶ ἐξέφραξεν, ὅτι τὸ δαιμόνιον εἶπεν εἰς αὐτὸν κατ' ὄναρ « ἡμῖν καὶ τριτάτῳ φθίην ἐριβῶλον ἦμοιο. » Ἀλλ' ὁ Σωκράτης δὲν ἀπέφυγε τὴν δίκην, δὲν ἀπέφυγε τὸ Δικαστήριον τῆς πατρίδος; τοῦ Κατεδικάσθη εἰς θάνατον, καὶ οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ φίλοι του, φίρτοντες ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ, προσπαθοῦσι νὰ φυγαδέωσιν αὐτόν. Ὁ Σωκράτης ἀρνείται, εἰσέεται τὸ ἄδικον δεδικασμένον, καὶ θνήσκει. Ἐδῶ κατεδικάσθησαν οἱ δέκα Στρατηγοί, ἐξώρισθη ὁ Ἀριστείδης, ὁ Θεμιστοκλῆς κατέφυγεν εἰς τὰς χώρας τῶν ἑθρῶν τῆς Ἑλλάδος, ὅλοι ὑπέμειναν τὰς ἀποράσεις τῶν Δικαστηρίων τῆς πατρίδος, ἀγαπῶντες αὐτὴν πάντοτε, καὶ οὐδεὶς ὕψωεν ἀγανακτῶν χεῖρα κατὰ τῆς πατρίδος; ἢ ὁ Κοριολάος; καὶ ἄλλοι Ῥωμαῖοι, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ῥώμῃ, ἣτις δὲν εἶχεν εἰμὴ τὴν ἐπαναστατικὴν οὕτω; εἰπεῖν ἐλευθερίαν. Οὐδεὶς λοιπὸν ἐπόθει ἢ ποθεῖ τὴν ἐλλείψιν τῶν νομίμων τρόπων τῆς δίκης; τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν τοῦ Τύπου πλημμελημάτων. — Λέγουσιν ὅμως τινες, πρὸς τί νὰ ὑπάρξῃ ὁ ἐπιπέτος διαδικαστικός νόμος, ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχει ὁ οὐσιαστικὸς περὶ Τύπου νόμος; Ἐτραλμένη ἰδέα ὑπάρχουσι οἱ Ποινικοὶ νόμοι, οἵτινες δύνανται νὰ παραδικασθῶσι διὰ τοῦ Τύπου, ἐνδέχεται νὰ γίνωσι πολιτικὰ πλημμελήματα ὁ προκείμενος νόμος εἶναι ἀναγκαστικός; δι' αὐτὰ, καὶ χρήσιμος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μεταγενετέρου οὐσιαστικοῦ νόμου τοῦ Τύπου. Δὲν εἶναι λοιπὸν οὕτε παράκαιρος; οὕτε περιττός ὁ ζητούμενος νόμος; καὶ ἄ; συζητήσωμεν αὐτόν.

« Δὲν θεωρῶ περιττὸν νὰ εἶπω πρὸ πάντων, ὅτι ὁ νόμος οὗτος; δὲν εἶναι ὁ τεθείς ἐν τῇ Γαλλίᾳ κατὰ τὰ 1831 καὶ 1833, ὡς εἶπεν ὁ προαγορεύσας, ἀλλ' εἶναι ὁ αὐτὸς μετὰ τὸν τεθέντα κατὰ τὰ 1849 ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς Συνελεύσεως τῆς Δημοκρατουμένης Γαλλίας. Καὶ τί ἀξίζει ἢ παρατήρησις αὕτη; Σέβομαι, Κύριοι, τὴν ἰδέαν καὶ γνῶμην τῶν λεγόντων, αὐτὴν μὴ ζητεῖτε τί ἐνομοθέτησαν ἄλλα ἔθνη, ἀλλὰ τί συμφέρει εἰς τὴν Ἑλλάδα. » Τοῦτο κ' ἐγὼ πρεσβεύω. Τὴν σήμερον ὅμως ποῖον ἔθνος νομοθετεῖ, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ καὶ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, τί ἐνομοθέτησαν καὶ ἄλλα ἔθνη; Ἡ δὲ ἱστορία τῆς νομοθεσίας τῶν ἐθνῶν τί ἄλλο ἀποδεικνύσιν, εἰμὴ, ὅτι τὰ ἔθνη παρέλαβον τοῦ; καλοῦς νόμους; ἄλλων ἐθνῶν, καλῶ; ἐν γένει οἱ ἄνθρωποι ἐνὸς τόπου παραδέχονται τὰς ὠρελί; μου; εὐρέσεις τοῦ νοῦ τῶν ἀνθρώπων ἄλλου τόπου; Ἐλαβον αἱ Ἀθηναῖοι νόμους; τῶν Αἰγυπτίων καὶ Φινίκων; ἔλαβεν ἢ Ῥώμη νόμους; τῶν Ἀθηνῶν; ἔλαβεν ἢ Βυρῶν νόμους; τῆς Ῥώμης. Μετὰ δὲ τὴν μεγάλην ἐπανάστασιν τῆς Γαλλίας, ο νόμοι αὐτῆς; ἐλήφθησαν ὑπὸ τῶν πλείστων ἐπικρατειῶν τῆς Εὐρώπης. Δὲν εἶναι ἄρα μικροῦ λόγου ἢ παρατήρησις, ὅτι ὁ περὶ καταδικῶν τῶν πλημμελημάτων τοῦ Τύπου Ἑλληνικός; νόμος; συμφωνεῖ μετὰ τὸν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικείμενον νόμον τῆς Γαλλίας; Δημοκρατίας; τοῦ 1849.

[Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.]

Τοιαῦτά εἰσι, Κύριοι Δικασταί, τὰ ἐπιχειρήματα, ἃ ὑποβάλλομεν εἰς τὰς σκέψεις ὑμῶν πρὸς ἀπόψιν καὶ τῆς δευτέρας περὶ ἐγκρίσεως ἐνστάσεως τῶν ἀντιδίκων. Εὐέλπιστοῦμεν δὲ ὅτι οὐτε τὸ Σεβαστόν Δικαστήριον θέλει εὐρεῖν αὐτὰ χωλὰ, οὐτε ὁ ἀξιότιμος συνάδελφός μου Κ. Γαλατῆς θέλει τοῖς προσδώσει πλέον τοιοῦτον ἐπίθετον, οἷον ἔδωκεν αὐτοῖς; ἐπιτροχάδην, παρὰ τοῦ προαλήτταντος ὑπὲρ τῆς ἀγωγῆς ἀξιότιμου συνδελφου μου ἀναπτυχθεῖς, καθότι καὶ ἡ κρᾶσι; καὶ τὸ ἀνάστημα αὐτῶν εἶναι τοιαῦτα, ὡςτε δύνανται ἀξιοπρεπῶς; νὰ παρασταθῶσιν ἐπὶ Δικαστηρίου καὶ ὑπεραπίστωσι τὴν ἀγωγὴν κατὰ τῶν προσβολῶν τῶν ἀντιδίκων ἡμῶν. Πλήρης δὲ τοιούτων κελῶν ἐλπίδων μεταβάλλω τὴν ἄμυντικὴν θέσιν μου εἰς ἐπιθετικὴν, καὶ προβαλῶ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἀγωγῆς ἡμῶν.

Ἡ ἀγωγὴ ἡμῶν αὕτη, Κύριοι, καίτοι φύσεως ἀκυρωτικῆς; ὡς προσιπομεν, καὶ ὡς τοιαύτη ἀπληραγμένη πάσης ὑποχρέσεως; τοῦ ν' ἀποδείξῃ τὴν εἰς τὸν ἐνάγοντα προξενηθεῖσαν ὡς ἐκ τοῦ ἀκύρου πλειστηριασμοῦ βλάβην, δύναται μ' ὅλα ταῦτα οὐ μόνον τὴν αὐστηρότητα τοῦ Δικαστηρίου νὰ ἐπικαλεσθῇ; πρὸς τοὺς τύπους, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ; νὰ ἐφελευκῆ; πρὸς τὴν οὐσίαν; ὡς δύναται προσέτι οὐ μόνον εἰς τὸ ἐνδοικόν, ἀλλὰ καὶ εἰς; αὐτὸ τὸ ἐξώδικον δίκαιον νὰ σπρηχθῇ, καθότι οὐδέποτε ὀρείλειτες, δικαστικῶς; ἀπολέσας τὴν περυσίαν του, ὑπέστη βλάβην μείζονα ἐκείνη; ἢν ὑπέστημεν ἡμεῖς; ἐνεκα περυσίας ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως; ἔως καὶ αὐτῶν τῶν δανειστῶν μας. Παρίγνωστον εἶναι ἐνταῦθα, Κύριοι Δικασταί, ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ ἐνάγοντος; ἦτο ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς πόλεως ταύτης; ἀν τὸ ἔργον τοῦ ἰδρυτοῦ νοσημῆτος πόλεως; εἶναι εὐχερὲς, ἢ μὴ, πᾶς τι; γινώσκει, διότι συζῶμεν μετ' αὐτῶν τῶν ἰδρυτῶν καὶ ἀκούομεν καθ' ἑκάστην ὅσον εὐχρηστοὶ μεταξὺ αὐτῶν κατῳρθῶσαν νὰ ἐξέλθωσιν εὐποροὶ ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης. Ὁ πατὴρ τοῦ ἐνάγοντος; ἠδύνατο νὰ καυχῆθῃ ὅτι ἦτο εἰς; ἐκ τῶν τελευταίων, διότι οὐ μόνον τὸν υἱὸν του ἀνέθρεψεν, ἀλλὰ καὶ οἰκίαν τοιαύτην εἶχεν ἀποκτήσει ὡςτε, ἀν ὁ ἀτυχῆς πόλεμος; τῆς ἀνατολῆς δὲν εἶχεν ἀναρῶν καὶ μετ' αὐτοῦ ἢ δυσπιστίαν τῶν κεραλαίουων καὶ ἢ ὑπερτιμῆσις τῆς ἰδιοκτησίας; ὁ ἐνάγων ἠθέλεν εἶναι σήμερον κύριος καὶ κάτοχος οἰκίας; παντὸς βήρους; ἐλευθερίας καὶ χορηγούσης αὐτῷ δαφιλῆν πρόσδοτον. Ἀλλὰ τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου ἀντηνάκλαταν καὶ παρ' ἡμῶν ἐνῶ δὲ αἱ συνέπειαι αὐτῶν ἐγένοντο ἐπαχθέστεραι; κατὰ τὸ ἔτος; 1854, ἢ οἰκία ἡμῶν ἐπωλήθη ἀντὶ; δρ. 23,000 ἐνῶ ἡ ἀξία αὐτῆς; σήμερον ὑπερβαίνει τὰς δρ. 60,000. Ἡδὲ ἐρωτῶμεν, οὐχὶ τὸ Σεβαστόν τοῦτο Δικαστήριον, οὔτε τοὺς χάριν ἀπλῆς περιεργείας παρερισκομένους; εἰς τὴν συζήτησιν ταύτην, ἀλλ' ἐρωτῶμεν αὐτοὺς τοὺς ἀντιδίκους; ἡμῶν; δὲν ἔχομεν δίκαιον νὰ προσπαθῶμεν ν' ἀνακτήσωμεν τὴν οὕτω πως ἀπαλλοτριωθεῖσαν οἰκίαν μας; Ἐὰν δὲν τὴν ἀνακτήσωμεν, ἡμεῖς; μὲν θέλομεν εἶσαι ἀκτῆμονες, οὐχὶ διότι ἐπατάσαμεν περὶ τὴν διαχειρισίν τῆς περιουσίας; μας, ἀλλὰ διότι οἱ δανεισταὶ μας ἀπήτησαν τὴν ἐκτικὴν τῆς ὀρείλης; ἡμῶν εἰς; στιγμὴν, καθ' ἣν τὰ μὲν χρήματα εἶχον μεγίστην ἀξίαν τὰ δὲ λοιπὰ κτήματα οὐδεμίαν. Οἱ δὲ ἐναγόμενοι κάτοχοι τῆς οἰκίας; ἡμῶν, πλοῦστοι ὄντες, ὑπερπλοῦτισαν ἐπὶ τῇ πενίᾳ ἡμῶν, τριπλασιάσαντες; ἐν διαστήματι βραχυτάτου χρόνου τὰ κεφάλαιά των, ἃ εἰς οὐδὲν θνητὸν δεδοτα νὰ διπλασιάζῃ ἀκινδύνως πρὸ μίαις ὄλης δεκαετίας. Ἄν σήμερον; λοιπὸν εὐρωπὴν ὅτι πρέπει νὰ ἐπανεῖλθωσιν εἰς; τὰ πρότερα κεφάλαια αὐτῶν, πρέπει μακρὰν τοῦ νὰ παραξενίζωνται νὰ θεωρῶσιν ἑαυτοὺς; εὐτυχεῖ; ὅτι ἠδυνήθησαν νὰ τοκίσωσιν ἐπὶ τοσοῦτο τὰ χρήματα των πρὸς; 12 ἐπὶ τοῖς ὀλίγοις; μῆνας; μετὰ τὴν ἐκποίησιν τῆς οἰκίας ἡμῶν ὁ τόκος; εἶχεν ἐκπέσει εἰς; τὰ 8 καὶ 7 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. καὶ δὲν πρέπει νὰ λυπῶνται ἀναγκαζόμενοι; νὰ ἐπιτρέψωσι τὸ ἀδρότατον κέρδος, διότι τὰ τοιαῦτα κερδῆ οὐτε ὁ θεὸς; οὐτε ὁ ἄνθρωπος; δύναται νὰ εὐλογῆσῃ. Τοιαύτη εἶναι, Κύριοι Δικασταί, ἡ οὐσία, ἢν ἐσκόπουν νὰ ἀγιάσωσιν, ἐπὶ τῆς γῆς τοιλάχιστον, οἱ τύποι, οὐ; ἡμεῖς; προσβάλλομεν ὡς; ἀκύρους. Τοιαύτης δὲ οὕτης τῆς οὐσίας τοῦ συμβολαίου, περιττὸν κρίνω νὰ ὑποβάλω εἰς; τὴν σύνεσιν καὶ εὐθυδικίαν ὑμῶν σκέψεις; προκαλούσας ὅλην τὴν αὐστηρότητα ὑμῶν, διότι ἔσχον τὴν τιμὴν τῆς συνεδριάσεως μετ' ὑμῶν εἰς; τὴν δίκην τοῦ Μαρπέλου κατὰ Φεμελιέρη, καὶ γινώσκω ὅτι καὶ ὑμεῖς; ὡς; καὶ πᾶς; ἄλλο; δικαστῆς τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν ἀποκρούετε τὴν ἰδέαν τοῦ μεταξὺ αὐστηρότητας; καὶ ἐπιεικειᾶς; συγχερατισμοῦ, ὅτι καὶ ἡ οὐσία τοῦ συμβολαίου εἶναι, ὡς; ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἄδικο; καὶ ἀσυνήθως; ἐπιβλαβῆς. Τούτων προκλήθενται πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ἡ ἀγωγὴ ἡμῶν συμφωνοῦσιν οὕτω πρὸς; τὸ ἐνδοικόν καὶ τὸ ἐξώδικον δίκαιον, καὶ ἀφορῶσα τὴν ἀκύρωσιν συμβολαίου, ἀκύρου μὲν κατὰ τοὺς τύπους; ἀδίκου δὲ κατὰ τὴν οὐσίαν πρέπει νὰ κριθῇ μετὰ πλείστας; ὅπως; αὐστηρότητος καὶ ἀνευ ἐπιεικειᾶς, καθότι ἡ ἐπιείκεια ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν χωρεῖ, εἰμὴ ὑπὲρ ἡμῶν ὑπερήγοκως; ζημιωθέντων; προβαίω ἠδὲ εἰς; τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀκυρωθέντων. Ἡ κατακυρωτικὴ ἐκθεσις; Κύριοι Δικασταί, εἶναι ἄκυρος; διὰ πολλοῦ; λόγους, ἰδίως; δὲ διότι ὁ Βιρηνόδικος; Ἑρμοπολεως; ἐνήργησε τὸν πλειστηριασμὸν ὡς; δικαστῆς; καὶ οὐχὶ ὡς; συμβολαιογράφος, καὶ διότι παρέλειψε τὴν πρόσληψιν; δύο μαρτύρων κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν ἀρθρ. 902 τῆς πολ. δίκης.

Ὅτι ὁ Βιρηνόδικος; Ἑρμοπολεως; ἐνήργησεν ὡς; δικαστῆς; καὶ οὐχὶ ὡς; Συμβολαιογράφος, εἶναι πρᾶγμα πάντῃ ἀναμφίβολον; διότι καὶ αὐτὸς τὸ ὀμολόγησε καὶ ἐπὶ τῆς ὀμολογίας; του ἐτήρησε τὴν ἐνστάσιν σου; καὶ οἱ ἐναγόμενοι καὶ οἱ παρεμβαίνοντες; τὸ ὀμολογοῦσι καὶ τὸ ἰσχυρίζονται ἄλλως; ἐπρε-

